

C Col·laboracions

L'ABÎME DE RABANEL

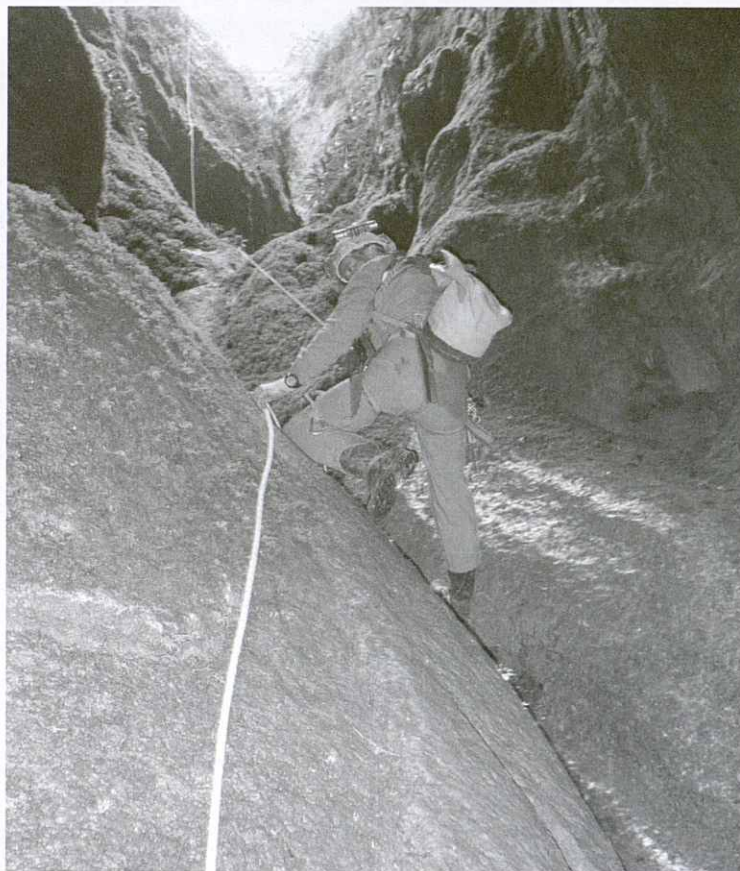
Va ser en el decurs de l'any 1889 quan Edouard-Alfred Martel, demostrant estar dotat d'una audàcia increïble, si tenim en compte els mitjans disponibles en aquella època, va dur a terme el primer descens a l'impressionant pou d'entrada d'aquesta cavitat. La realització d'aquesta exploració en la qual va invertir gairebé una setmana, representava el primer descens d'un gran pou a França. Dos anys més tard, Martel torna a baixar a l'avenc, explora la seva continuació i estima que la seva fondària total és de 212 m., que representava en aquells moments el rècord francès de profunditat.

El 1932 Robert de Joly reprèn l'exploració de la cavitat, redueix la seva cota màxima a 195 m., i aconsegueix escalar una xemeneia de quasi 30 m., situada a l'extrem de la sala que forma la base del gran pou. Aquesta sala serà batejada posteriorment amb el seu nom.

No és fins a l'any 1975, quan tres grups d'espeleòlegs francesos de Lodève aconsegueixen trobar la continuació a l'escalada duta a terme per Robert de Joly, que consisteix en una successió de petits ressalts, un pou de 13 m., i dues grans sales magníficament decorades amb un desenvolupat procés reestructiu.

Avui hem hagut de matinar, però això no sap greu quan l'objectiu s'ho val. Són prop de les onze del matí quan deixem els cotxes a la sortida del llogarret de Coupiac (Hérault, França). El matí és calorós, i encara que l'aproximació no és gaire llarga, ens fa suar de valent. Quan arribem, tot i que ja veníem avisats, la gran boca de la cavitat, protegida per una tanca metàl·lica, arrenca de les nostres boques algun comentari de sorpresa. Ens canviem i ens equipem degudament, i comencem a baixar els primers 25 m. d'aquest pou d'accés, fins que fem peu en un

petit replà perfectament il·luminat per la llum de l'exterior, la qual cosa propicia que les parets de la part alta d'aquest gran pou, estiguin completament entapissades de molses i falgueres que li donen un aspecte estranyament feréstec. Aquí comença una relliscosa rampa cada cop més inclinada, que desemboca després d'un

desnivell de 20 m. en el darrer tram del pou, absolutament vertical i de 73 m., dels quals els darrers 55 són completament aeris i es baixen lluny de les parets, cada cop més nues de vegetació.

L'aterratge es realitza al capdamunt d'una rampa pedregosa per la qual baixem fins a la sala R. de Joly. Aquí comença la Galerie du Ruisseau que desemboca en el pou terminal de l'avenc que mesura 25 m. Des de la seva base es pot accedir a dues sales argiloses, on s'assoleix la cota més profunda de la cavitat situada a 185 m.

Si ens situem a la part més alta de la sala R. de Joly, podrem escalar la vertical descoberta